

покинув непривітний світ ікластих звуків
замешкав у п'янливій порожні мовчання
годуюсь голосними що не мають жодних барв
колючих приголосних пильно уникаю
хтось мимоволі кинув крик мов камінь —

розбилася мов шибка оболонка протизвуку
що небиткою й герметичною здавалася :
далеко поза межі світу тисячі скалок розсипались —
і не знайти ніде нікого щоб їх відшукати

а навіть хтось зібрав би —
чи
після такого апокаліпсиса
ще доживу бодай хоч день
до себе ?

Цикл « [За птахом — птах](#) ».